

Nač bych já tobě otvírala?
Dyž tebe miluje panna jiná.

Mně nemiluje žádná inší,
leda ty, Františko nejmilejší.

236. NEVÍDANÝ

477.

Z Mikulčic od Hodonína. Zp. I. 91. 141. 328

Černá ho-ra, bí-uy les, ej, če-rná ho-ra, bí-uy les, ej, kdo mi - ué - ho vi - děl dnes.

Černá hora, bíuý les,
ej, černá hora, bíuý les,
ej, kdo mi uého viděu dnes?

Kamarádka viděua,
povědět mně nechceua.

Pomine ho túuání,
pod okénkem stávání.

Kdo ho viděu, nech poví,
nech mia huava nebolí.

Kamarádko má miuá,
nechaj ty ho a i já,
nech sa šelma potúuá.

Pomine ho aj tanec,
nebude už muádenec.

237. VŘEZÁNÍ SE DO SRDCE

478.

Zp. I. 72

Černé o - či, černé, ne každé - mu věrné, a ty naj - če - rněj - ší sú naj - fa - le - šněj - ší.

Černé oči, černé,
ne každému věrné,
a ty najčernější
sú najfalešnější.

Černé oči, černé
jako ta trnečka,
jak ste sa vřezaly
do mojho srdéčka.

A už sa vřezaly,
už sa nevyřežú,
už to mé srdéčko
na poly rozřežú.*)

*) pokud mé srdenko
v poly nepřerežú.

479.

Od Podivína

O - ře šo-haj, o - ře v ze-le-ném ú - ho-ře, po-pu-ščí ko - ni-čky po he-dbavnej šnu - ře.

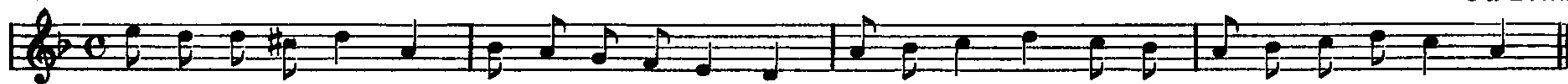
Oře šohaj, oře
v zeleném úhoře,
popuščá koničky
po hedbavnej šnuře.

Hedbávná šnurečka
velice tenúčká,
zařezala se mně
do mého srdéčka.

Požčaj mně, šohaju,
požčaj mně nožíčka,
nech já si vyřežu
šnůrku ze srdéčka.

480.

Od Brna

Vu - ře šo-haj, vu - ře v ze - le - ným hó - ho - ře, po - há - ní ko - ní - čka po he - dbá - vné šnú - ře.

Vuře šohaj, vuře
v zeleném hóhoře,
pohání konička
po hedbávné šnúře.

Ta šnura hedbávná
na pole strhaná,
nevěř, milá, nevěř,
šak je láska planá.

Nevěř, milá, nevěř,
a šak nemáš kemo,
šuhajek falešné
pojede na vojno.